

ת"פ 16407/03/20 - מדינת ישראל נגד עלי טאהא

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 16407-03-20 מדינת ישראל נ' טאהא

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט נעמן אדריס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלי טאהא

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עורווה חוסיין

ב"כ הנאשם - עו"ד ראמי חזאן

הנאשם - בעצמו

גזר דין

רקע וטיעוני הצדדים

1. הנאשם הוא "עוסק מורשה" אשר בזמנים הרלוונטיים ניהל עסק לעבודות חקלאיות. הנ"ל הורשע בביצוע 8 עבירות של אי דיווח במועד לפי ס' 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, לאחר שהודה כי בין החודשים 04/16 ו-08/18 הגיש באיחור ניכר 8 דו"חות תקופתיים, ולא שילם את החוב שנבע מהם, בסך של כ-200,000 שקלים.

2. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על החומרה הנודעת לעבירות המס שבנדון ועל פגיעתן בערכים החברתיים המוגנים, בכלל זה השוויון בנשיאה בנטל. עוד ציינה כי נוכח חומרת העבירות קבעה הפסיקה כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני הנסיבות האישיות, ולתת לך ביטוי בענישה. בהתאם - ומשום ההיקף הכספי של העבירות והותרת המחדלים על כנם - ביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם: 2-7 חודשי מאסר בפועל; 2-8 חודשי תנאי; וקנס בשיעור 5-10% מהמחדל. להשלמת התמונה ציינה כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות, שאינן מתחום עבירות המס.

3. מנגד טען הסנגור כי מכלול הנסיבות מצדיק הטלת ענישה מותנית בלבד, כפי שנעשה גם במקרים דומים. תחילה הדגיש כי הנאשם עסק באספקת כוח אדם חקלאי, וכי העסק התמוטט ובעקבותיו גם הנאשם. בהקשר זה הוסיף כי כיום הנאשם מובטל ולחובתו מספר תיקי הוצל"פ, וכי במקביל אשתו אינה עובדת והמשפחה מצויה בקשיים כלכליים.

לגופן של עבירות ציין כי הדו"חות שלא הוגשו אינם דו"חות רצופים (שניים ב-2016, ארבעה ב-2017, שניים נוספים ב-2018), באופן המלמד כי הנאשם ניסה להסדיר את ענייניו, ובין היתר הגיע להסדרי תשלומים, אך לא עמד בהם. בנוסף ביקש לתת ביטוי בגזר הדין לשיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, כאשר העבירה האחרונה בוצעה בחודש אוגוסט 2018, ואילו כתב האישום הוגש במרץ 2020.

בסיכום ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהתחשב גם במצבו הכלכלי לעניין הקנס.

דין

4. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

5. **חומרתן של עבירות המס** ידועה וברורה, והיא כוללת תוצאות הרסניות למשק, לכלכלה ולמרקם החברתי. עבירות אלו פוגעות פגיעה קשה **בערכים המוגנים** של שוויון ונשיאה בנטל, וחותרות תחת התשתית עליה נשענת מערכת המס כולה (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל**, תק-על 2004(2), 209 ועפ"ג (מחוזי-חיפה) 7373-03-09 **מנשה נ' מדינת ישראל** מיום 24/9/09).

6. בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** מעלה כי מדובר ב-8 עבירות של אי דיווח, אשר בוצעו במהלך שלוש שנים (הגם שלא באופן רצוף), ויצרו חוב של עשרות אלפי שקלים (כ-200,000 ₪). עבירות אלו בוצעו באחריות הבלעדית של הנאשם, ופוטנציאל הנזק הנובע מהן לקופה הציבורית ולערכים המוגנים, ברור. עם זאת יש לזכור כי מדובר בעבירות ממדרג נמוך שהעונש המקסימלי בצדן הינו שנת מאסר בלבד, וכי העובדה שלא בוצעו בצורה רציפה מתיישבת יותר עם קריסה כלכלית מאשר עם התעלמות מופגנת מהוראות החוק.

7. נוכח המתואר ולאחר סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את **מתחם הענישה הראוי בטווח שבין מאסר מותנה ו-8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.**

ראו והשוו:

בת"פ (שלום-חיפה) 55995-11-20 **מדינת ישראל נ' חדיד** מיום 18/3/21 נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל בגין 7 עבירות של אי דיווח ו-3 עבירות נוספות של אי צירוף התשלום לדו"חות. על הנאשם הוטלו 3 חודשי עבודות שירות בשים לב לאי הסרת המחדלים מחד ועבר נקי מאידך. מתחם זה נקבע גם בת"פ (שלום-חיפה) 46314-12-19 **מדינת ישראל נ' בודי טיים בע"מ** מיום 6/1/21, בגין 15 עבירות של אי דיווח למע"מ, והוטלו חודשיים

עבודות שירות נוכח צמצום משמעותי של המחדלים ועבר פלילי נקי.

בת"פ (שלום-רמלה) 20860-05-17 **מדינת ישראל נ' קסטרו** מיום 2/12/18 נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ו-8 חודשים בפועל, בגין ביצוע 11 עבירות של אי דיווח למע"מ, שהוביל לחוב בגובה של 90,000 ₪ שלא הוסר. על הנאשמת - נעדרת עבר פלילי, אם חד הורית לחמישה, אשר תסקיר בעניינה קבע שאינה מאופיינת בדפוסים עברייניים - הוטלו מאסר על תנאי וקנס.

בת"פ (שלום-רחובות) 45840-08-17 **מדינת ישראל נ' כהן** מיום 2/12/18 נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ו-6 חודשי מאסר בפועל ביחס ל-11 עבירות של אי דיווח, שיצרו חוב של כ-200,000 ₪. בשים לב לעבר נקי ולהסרה חלקית של המחדלים, הוטלו 2 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (שלום-רמלה) 63470-09-17 **מדינת ישראל נ' נ. סופרי מרכז הבניה בע"מ** מיום 21/3/21 נקבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין 11 עבירות אי דיווח, שיצרו מחדל בגובה 430,000 שקלים.

וראו גם ת"פ (שלום-תל אביב) 44749-10-13 **מדינת ישראל נ' אלברט** מיום 18/1/15 (45 ימי עבודות שירות בגין 11 עבירות של אי דיווח); רע"פ 6371/14 **אבו מנסי נ' מדינת ישראל** מיום 28/10/14 (8 חודשי מאסר בפועל בגין 12 עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים); ת"פ (שלום-רחובות) 15160-05-13 **מדינת ישראל נ' קבוטי** מיום 18/12/14 (שלושה חודשי עבודות שירות בגין 6 עבירות של אי דיווח); ות"פ (שלום-פתח תקווה) 22874-09-15 **מדינת ישראל נ' קליספרה אירועים בע"מ** מיום 19/6/17 (שלושה חודשי עבודות שירות בגין 5 עבירות אי דיווח). פורסמו במאגרים.

8. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע עונשו של הנאשם בתוך מתחם ענישה זה, בשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם בן 51, נשוי ואב לארבעה ילדים בוגרים, אינו עובד.

בעברו שלוש הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2004, אף אחת מהן אינה מתחום העבירות הכלכליות. מאז ביצוע העבירות שכאן ובמשך למעלה כשנתיים לא שב לבצע עבירות מסים נוספות (או בכלל).

9. לחובת הנאשם תילקח בחשבון העובדה כי לא הסיר את המחדלים נשוא כתב האישום באופן שלא צומצם הנזק הכספי שנגרם בגינם, ובאופן שהלכה למעשה לא נלקחה אחריות מוחשית על ביצועם. עם זאת יש לזכור כי מדובר בחוב אישי שאינו מתיישן, ואשר רשויות המס יכולות - וצריכות - לפעול לגבייתו בכל עת.

10. לזכות הנאשם יזקפו ההודאה בכתב האישום והחיסכון בזמן שיפוטי, וככל שהדבר נוגע לשיעור הקנס שיוטל, גם נסיבותיו האישיות והכלכליות כפי שפורטו על ידי הסנגור, וכפי שעולה ממסמכים שהוגשו (פירוט חובותיו להוצל"פ ואישור על קבלת דמי אבטלה).

11. בשולי הדברים יוער כי לא מצאתי לקבל את טענות הסנגור בדבר שיהוי ניכר בהגשת כתב האישום, לאחר שלא

מצאתי כי הגשת כתב האישום כשנה וחצי מיום ביצוע העבירה האחרונה הינו בבחינת שיהוי, לא כל שכן שיהוי ניכר.

סיכום והכרעה

12. בשקלול המתואר ובנסיבות התיק שבנדון, לא מצאתי שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע על ידי. נוכח אי הסרת המחדלים ויתרת החוב שנותרה מחד, ונוכח העובדה כי מדובר בחוב אישי מאידך ובהעדר עבר פלילי רלוונטי, אני סבור כי על העונש להימצא ברף האמצעי של המתחם, באופן שירוצה בעבודות שירות. האמור מתיישב גם עם אינטרס ההרתעה, ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים.

13. חוות דעת שהתקבלה מטעם הממונה על עבודות השירות קבעה כי הנאשם כשיר לשאת את עונשו בדרך זו והמליצה על הצבתו במועצה המקומית כפר כנא.

14. סופו של יום שאני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בעבודות שירות במועצה המקומית כפר כנא, כמפורט בחוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לתחילת ביצוע עבודות השירות ביום 3/10/21 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות של מפקדת מחוז צפון.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך התקופה הנזכרת כל עבירה נשוא הרשעתו בפני ויורשע בגינה בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/11/21. אי תשלום אחד במועדו יביא לפירעון מלוא יתרת הקנס באופן מיידי.

ד. הנאשם יתחייב להימנע מלעבור כל עבירה נשוא הרשעתו בפני למשך שלוש שנים החל מהיום והובהר לו כי אם יפר התחייבות זו יחויב לשלם 4,000 ₪.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות לצורך עדכון רישומיו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"א, 26 מאי 2021, במעמד הצדדים.

הנאשם: אני מבין את עונש ההתחייבות ואני מתחייב לא לעבור את העבירות שבהתחייבות ומבין שאם אעבור אותן במהלך שלוש שנים מהיום, אחויב בתשלום של 4,000 ₪.